

hvilken som helst anden Afgjørelse, hvorom der kunde blive Tale. Der er ikke Tale om at afstære Nogetsomhelst; det har det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds fuldstændig misforstaaet. Inden jeg forlader den ærede Ordfører, skal jeg dog, uden paa nogen Maade at komme ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede med Hensyn til den forestaaende Valgbewægelse, sige, at jeg tror, at vi aldeles afset fra, om der skal være Valg eller ikke, bør i enhver Sag saa vidt muligt stille os paa et saadant Standpunkt, at Befolkningen kan forstaa os. Den Udtalelse, som det ærede Medlem gjorde for sin egen politiske Hjemtaavns Vedkommende, nemlig, at hvis jeg kom til Sorø, saa vilde jeg blive viist hjem ligesom sidste Gang, var ganske uhjemlet. Naar det ærede Medlem ikke veed, hvorledes det sidst gik til i Sorø, saa er dette ganske simpelt grundet deri, at det ærede Medlem var gaaet, inden jeg begyndte; men naar man vil fortælle Noget om, hvorledes det er gaaet paa en Valgplads, saa skal man ikke løbe isorveien, thi saa faar man Intet at vide derom. — Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gjøre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har aabenbart i denne Sag to Opgaver, dels at værges Flertallets Ordfører, forsaavidt som det er muligt — og han er ganske vist vanskeligt at værges — og dernæst at begrunde sin egen Stilling saa godt, som det lader sig gjøre at begrunde en Stilling, der i Virkeligheden er umulig. At det ærede Medlem i den første Henseende gjør Alt, hvad han kan for at fremstille den ærede Ordførers Indstilling som noget nær den samme som vor, kan jeg ikke fortænke ham i. Det er netop det, Ordføreren for Flertallet trænger til, at den Forskjel bliver udvisket, der er imellem hans og vor Indstilling. Den ærede Mindretals-Ordfører kan ikke gjøre noget Bedre, naar han vil gjøre den anden ærede Ordfører en Tjeneste, og jeg tror, at der er al god Grund til, at disse to ærede Ordførere gjøre hinanden saamange Tjenester, som de kunne overkomme. Dernæst skal den ærede Ordfører for Mindretallet begrunde sin egen Stilling, saa at den bliver naturlig. Den ærede Ordfører er ikke i ringe Forlegenhed med Begrundelsen. Han skal tage en Beslutning paa Motiver, som først kommer tilstede i Fremtiden, og saa er han saa taktskilt øvet, at han vælger den Taktik at lade, som det er os, der ere i Forlegenhed, medens det er det ærede Medlem, som ikke kan komme ud af at gjøre Nogetsomhelst. Det ærede Medlem siger, at han ikke vil eller kan tage den Beslutning, som han helst vilde, førend han faar at vide, hvorledes det gaar med Rigsretten. Men det kan det ærede Medlem ikke faae at vide idag, det kan det ærede Medlem ikke faae at vide før i Fremtiden. Naar altsaa det ærede Medlem paa dette Motiv skal tage en Beslutning

i dette Dieblis, er han fuldstændig blottet for enhver Handleevne, det ærede Medlem kan ikke dette. Det var en hel anden Sag, hvis den ærede Ordfører for Mindretallet først skulde tage sin Beslutning engang i Fremtiden, naar vi havde haft Rigsrettsagen for her, og den var afgjort, saa var det ikke vanskeligt, thi saa kom jo Motiverne først og Beslutningen bagefter. Men Sagen er jo den, at det ærede Medlem skal tage Beslutning idag, og det er ham fysisk og moralsk umuligt, det gaar slet ikke. Det ærede Medlem kommer ikke i Skoven, hvilket for Flesten maasse ikke er nogen Ulykke, men det ærede Medlem kommer heller ikke i Vandet, hvad der maasse laa nærmere, fordi det ærede Medlem kommer overhovedet ingen Begne. Paa det Standpunkt, som det ærede Medlem staar paa, kan han ikke stemme for Nogetsomhelst, han kan ikke stemme for Flertallets og ikke for Mindretallets Indstilling og heller ikke for sin egen. Hvad der imidlertid er mig mere magtpaaliggende at vise, og hvorfor jeg har begjæret Ordet, er, for atter at slaa fast aldeles bestemt, at der imellem de to Ordførere slet ikke er nogen Uoverensstemmelse. Det fremgik aldeles tydeligt af, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds med Hensyn til Efterbevillingen; at, naar den ærede Ordfører for Flertallet vilde komme med et Forslag om Efterbevilling, skulde han grumme gjerne finde sig deri, og det kan Ingen fortænke ham i, det ventede man. Han sagde ogsaa, at, hvis man vilde komme med et Forslag til Rigsrettsanklage, saa var han ogsaa enig deri. Ganste vist sagde han, at han vilde stemme strax for den, medens den ærede Ordfører for Flertallet vilde stemme engang i Fremtiden, men denne lille Misforstaaelse mellem de to Ordførere har ikke Meget at sige, thi den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at, naar han blot kunde stole paa, at hans Venner vilde stemme sammen med ham, var han villig til at komme med sit Forslag hellere idag end imorgen. Altsaa Uoverensstemmelsen er aldeles siktiv, de ere fuldstændig enige om de Alternativer, som der er Tale om. Den eneste Forskjel er den, at Ordføreren for Flertallet nærer en, som det forekommer mig, ganske uberettiget Frygt for, at disse ærede Medlemmer skulde løbe fra ham paa Veien, og derfor vil han sikkre sig et paalideligt Tilslag fra dem om, at de ogsaa ville stemme for Rigsrettsanklage, naar han kommer med Forslag derom. Men det bør han ikke være bange for, de Herrer følge ham trolig lige til Rigsretten, det er først, naar vi komme derind, at de løbe deres Veie. Det er, hvad jeg har at sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Jeg forstaaar ikke det ærede Medlem, naar han troede at mene, at jeg var enig med ham og den anden ærede Ordfører. Det har det ærede Medlem paa ingen Maade Grund til at sige. Det var ogsaa en mærkelig Logik af den ærede Ordfører at sige, at